

at jeg ikke har gjort mig Umage nok for at gennemføre Lovforslaget, saaledes som jeg havde forelagt det, især at jeg ikke har gjort mig Umage nok for at gennemføre det her i Landstinget. Jeg maa tilstaa, at jeg ansaa Sagen for bragt til et Stadium, paa hvilket den ikke kunde ændres, da Folketinget havde sagt sit Ord. Det Lovforslag, jeg havde fremsat, var paa de Punkter, hvorpaa det er blevet ændret — for der bestaar jo meget af Lovforslaget endnu —, jeg ved ikke, om jeg kan sige: dødt, men det var ikke mere i Live, og det var ikke muligt for Ministeren at kalde det til Live paa ny. Og jeg har ikke et Minut troet, at det skulde være muligt her i Landstinget at indblæse det et kunstigt Liv, naar jeg havde set, hvorledes Folketinget havde modtaget det. Jeg bebrejder altsaa kun Højre dette, at man atter har søgt at indblæse Forslaget kunstigt Liv, naar man ikke bagefter for Alvor kunde gøre det virkelig levedygtigt.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kred (Oluf Jensen) var ligesom ved første Behandling inde paa Spørgsmaalet om, hvem der var mere eller mindre velstillet. Jeg vil være enig med det ærede Medlem i, at de Folk, han nævnedes: Trafikassistenter, Postekspedienter o. l. er ikke syndelig velstillede. Men Ordet „velstillet“ er jo ganske relativt; det er meget vanskeligt at definere, hvad „velstillet“ er. Men det, som har været Spørgsmaalet her, er, om de er bedre stillede end andre, og der er altsaa, som den ærede Ordfører oplyste, saa mange af Befolkningen, hvis Indtægtsgrænse falder langt under deres, at det maa der tages Hensyn til, naar man skal spørge om, hvem der er velstillet, og hvem der er bedre stillet o. s. v. Og hvilken anden Grænse har vi til syvende og sidst end den Grænse, som ligger i Pengegrænsen? Jeg forstaaer godt, hvad det ærede Medlem mener med, at en Mand med en lidt højere Indtægt kan være ringere stillet end f. Eks. en Arbejder, der har en mindre Indtægt. Men hvorledes skal Staten nogen Sinde komme til en Anskuelse herom, som er nogenlunde velbegrunder, og som har Hjemmel i Forhold, som vi kan tage op i en Lov? Nej, vi har ikke andet end Pengegrænsen, og det er ogsaa den, vi har maattet bruge. Og saa kommer altsaa Spørgsmaalet: Hvor hugger man af? Naar er man naaet saa langt, som man overheadet kan naa? Og der er den Betragtning, som er blevet gjort gældende i Folketinget, meget stærk; det er den, som siger: Vi kan ikke gaa højere end

saa og saa højt, fordi der er saa mange, mange, som skal bidrage dertil, der er under den Grænse, som er valgt.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) pegede atter hen paa dette, at det var den ekstraordinære Skat, som skulde bære Udgiften til denne Hjælp. Men de 3 Mill. Kr., som Formue- og Indkomstskatten skulde give yderligere efter det Lovforslag, som gennemførtes i Foraaret, er der jo disponeret over: de skal anvendes til Renter og Afdrag af det Statslaan, som blev stiftet i November 1914; derom har Rigsdagen været enig. Siden den Tid har der ikke paa nogen Maade i Rigsdagen været Tale om, at der skulde komme nye Skatteforslag før nu sidst ved første Behandling af dette Lovforslag. Da blev der af den ærede Ordfører nævnt et saadant Skatteforslag, og jeg maa antage, at et saadant Forslag kan faa almindelig Tilslutning her i Landstinget, siden der ikke fra nogen Side rettedes nogen Indsigelse imod, hvad den ærede Ordfører og jeg vekslede af Bemærkninger derom. Jeg regner altsaa til sin Tid paa Højres Tilslutning til et saadant Lovforslag, naar det fremkommer fra Regeringen. Men, som sagt, de 3 Mill. Kr. er der disponeret over; man kan ikke bruge dem baade i Sæk og Pose; de er gaaet til Renter og Afdrag, og de kan ikke tillige bruges til en Dyrtidshjælp.

Oluf Jensen: Den højtærede Minister havde den Opfattelse, at man kunde ikke lægge andet end Pengegrænsen til Grund for, hvilke Tjenestemænd man skulde yde Dyrtidshjælp. Der er det, jeg mener, at man skal lægge noget andet til Grund. Jeg mener, at man godt kan lægge det Niveau til Grund, som Staten fordrer af sine Tjenestemænd, at de skal leve under. Staten fordrer ikke, at de lavere Tjenestemænd, der her faar Dyrtidshjælp, skal leve paa det samme Niveau i det hele taget, at de f. Eks. skal gaa klædt paa samme Maade, som den fordrer, at de Tjenestemænd skal gaa klædt, som har en Indtægt af mellem 2,000 og 2,400 Kr. Deri ligger Forskellen, og man kan altsaa ikke alene sætte en Pengegrænse. Saa spørges der: Men hvor bliver saa Grænsen? Den bliver omtrent der, hvor Assistent- og Ekspedientklassen slutter af. Ministeren maa jo selv have ment, at der var en Grænse, da han forelagde sit Lovforslag. Det holdt sig til Indtægter paa indtil 2,700 Kr., det er hele den Klasse Tjenestemænd, som efter min og manges